

Győri Ítéltábla
Gf.IV.20.448/2011/4.szám

A Győri Ítéltábla a dr. Frank Tímea ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Horváth Gábor ügyvéd által képviselt **alperes** ellen ingóságok birtokba bocsátása iránti perében a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2011. október 10. napján kelt 15.G.40.043/2010/22. számú ítélete ellen a felperes részéről 23. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és kötelezi az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül adja ki a felperesnek az alábbi ingóságokat:

1. 1 db PM PROMAX panoráma röntgent 13.500.000,- (Tizenhárommillió-ötszázezer) Ft értékben,
2. 1 db OPUS DUO fogászati lézert 12.500.000,- (Tizenkettőmillió-ötszázezer) Ft értékben,
3. 1 db OPUS 5 diódalézert 2.000.000,- (Kettőmillió) Ft értékben,
4. 1 db fogászati kezelőszéket 2.985.000,- (Kettőmillió-kilencszáznyolcvanötezer) Ft értékben.

Az elsőfokú ítéletnek a perköltségviselésre vonatkozó rendelkezéseit mellőzve kötelezi a bíróság az alperest, hogy fizessen meg az államnak az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására 1.800.000,- (Egymillió-nyolcszázezer) Ft feljegyzett első- és másodfokú eljárási illetéket, továbbá a felperesnek 15 napon belül 1.300.000,- (Egymillió-háromszázezer) Ft első- és másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

"A" és "B" az 1990-es évek végétől 2005. évig élettársi kapcsolatban éltek. Időközben több irányú, kiterjedt üzleti tevékenységet végeztek. Közösén alapítottak gazdasági társaságokat, amelyek irányításával - "A" és az általa vezetett cégek képviseletében is eljárva - az ügyvédi foglalkozású "B" foglalkozott.

A "B" érdekeltségi körébe tartozó, 2002. novemberétől működő felperesi gazdasági társaság főtevékenysége fogyasztási cikk, egyéb gép és tárgyi eszköz kölcsönzése volt. A 2002. márciusától működő alperesi gazdasági társaság ügyvezetője "A", a cég főtevékenysége fogorvosi járóbeteg-ellátás.

2002. évtől a **"Helység" 1** szám alatti ingatlanban **"A"** és **"B"** az érdekeltségükbe tartozó cégeken keresztül fogorvosi rendelőt működtetett. Ennek berendezését képezte egy ... típusú panoráma röntgenkészülék, ... fogászati lézer, ... diódalézer, valamint egy fogászati szék. A betegellátást a fogorvos foglalkozású **"A"** végezte.

A felperes kereseti kérelmében 1 db panoráma röntgenkészülék, fogászati lézer, diódalézer és fogászati szék kiadására kérte kötelezni az alperest. Hivatkozott a 2003. december 22. napján kelt megállapodásra, amely szerint az alperesi cég bérbe veszi a felperes tulajdonát képező, a **"Helység" 1** szám alatti rendelőben található fogászati gépeket, 2004. január 1. napjától havi 100.000,-Ft + ÁFA összegért. Az alperes 2006. június 1. napjától fizette a bérleti díj havi összegét, azt megelőzően a felperesi cég a bérleti díjfizetési kötelezettségtől eltekintett. Felperes állította, hogy a kiadni kért ingóságok a felperesi cég tulajdonát képezik. Hivatkozott arra, hogy a berendezésekről adásvételi szerződést nem írtak alá, azonban az ingóságokra vonatkozó számlákon vevőként a felperesi Kft. került feltüntetésre. Hangsúlyozta, hogy a röntgen és a fogászati lézer, valamint a diódalézer összesen 28.200.000,-Ft-os ellenértékét a felperesi cég a **"B"** által 2003. január 13-án kölcsönadott összegből teljesítette akként, hogy még ugyanezen napon a felperes az alperesi cég részére utalta át ezt az összeget. Az alperes 2006. évtől bérleti díjat fizetett a berendezések használatáért, amely azt igazolja, hogy a felperesi cég tulajdonjogát nem vitatta.

A 2006. április 10. napján **"A"** és **"B"** között élettársi vagyonszövetségük megosztása tárgyában létrejött megállapodásban egyértelmű utalás található arra, hogy ezek a berendezések a felperesi cég tulajdonában állnak.

Alperes a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy a berendezéseket a **"C"** Kft. vásárolta és ezért a **"C"** Kft. tulajdonát képezi. A felperesi cég azokat birtokba nem vette, a berendezések ténylegesen 2002. év óta a **"Helység" 1** szám alatti orvosi rendelőben lelhetők fel. Állította az alperes, hogy a **"C"** Kft. - akinek ügyvezetője **"A"** - a berendezéseket nem kívánta elidegeníteni. A felperes által hivatkozott számlákat nem a **"C"** Kft. ügyvezetője, **"A"**, hanem **"B"** és ügyvédi irodájának jelöltje írta alá. A felperes által hivatkozott valamennyi írásbeli dokumentumot **"A"** a **"B"**-vel folytatott élettársi kapcsolatra tekintettel írta alá azok pontos tartalmának ismerete nélkül.

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes kereseti kérelmét elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak 900.000,-Ft eljárási illetéket és 15 napon belül az alperes jogi képviselője részére 1.100.000,-Ft munkadíjat.

Az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes nem szerezte meg az általa kiadni kért ingóságok tulajdonjogát.

Kifejtette, hogy a tulajdonjog megszerzésének a Ptk. 365. §. (1) bekezdésében megállapított feltételei az alábbiak okán nem valósultak meg. Alperes ügyvezetőjének - aki egyúttal a **"C"** Kft. ügyvezetője is - állítása szerint a számlák kiállításáról nem tudott, a berendezéseket nem állt szándékában eladni, tehát az eladó ügyletkötési szándéka nem állapítható meg. Az

elsőfokú bíróság szerint a felperes a vételárat nem fizette meg, mivel tény, hogy 2007. január 16-án a "C" Kft. számlájára 14.700.000,- + 13.500.000,-Ft átutalása megtörtént, azonban ezt az összeget még aznap "B" felvette a számláról.

Az orvosi berendezések felperes általi és a - Ptk. 365. §. (1) bekezdés alapján megkívánt - birtokba vétele, átadása nem történt meg, mivel azokat az alperes a székhelyeként nyilvántartott "**Helység**" 1 szám alatti fogászati rendelőben használta folyamatosan.

Felperes fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereseti kérelemnek történő helyt adást. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helytállóan állapította meg, azonban abból téves jogi következtetést vont le. Utalt arra, hogy a cégügyekben "B" az alperesi ügyvezető meghatalmazása alapján járt el, amelynek visszavonására csak 2010. évben került sor. Hangsúlyozta, hogy alperes a bérleti szerződés alapján két éven keresztül teljesítette a bérleti díjat, elismerve ezzel a felperes tulajdonjogát. Az ügyvezetők ekkor már nem éltek élettársi kapcsolatban.

Kiemelte, hogy az alperesi cég számlájára átutalt vételárat "B" euróra átváltást követően fizette meg a gyártó részére, akitől a berendezéseket a "C" Kft. vásárolta. Ez indokolta a pénz általa történő felvételét az alperesi bankszámláról, amely fölötti rendelkezésére az alperes felhatalmazása folytán jogosult volt.

Sérrelmezte a felperes, hogy az elsőfokú bíróság a "C" Kft. perbevonása iránt előterjesztett kérelmét elutasította, ezért az ítélet hatályon kívül helyezését is kérte.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme a fellebbezés elutasítására, az elsőfokú ítélet helybenhagyására és felperes perköltségben marasztalására irányult. Egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában kifejtettekkel.

Hangsúlyozta, hogy helytállóan utasította el az elsőfokú bíróság a felperes úgynevezett perbevonási kérelmét, mivel azt felperes csak „feltételesen” arra az esetre terjesztette elő, amennyiben a bíróság tulajdonjogát nem állapítaná meg. Utalt arra is, hogy a végzés ellen a felperes fellebbezéssel nem élt, így az jogerőre emelkedett.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az ítélőtábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, helyes tényállást állapított meg, amelyből levont jogi következtetései azonban tévesek.

- A felek közt 2003. december 22. napján kelt "A", mint a "D" Kft. ügyvezetője által aláírt megállapodás szerint az alperes a perrel érintett fogászati berendezéseket a felperesi cég tulajdonát képező eszközökként vette bérbe;
- a 2006. április 10-én kelt, és "A" által személyesen aláírt megállapodás az érintett fogorvosi berendezéseket szintén az "E" Kft. tulajdonaként jelöli meg;

- tény, hogy 2006. évtől 2008. december 31-ig - az élettársi kapcsolat megszűntét követő időszakban - az alperesi cég folyamatosan bérleti szerződés alapján használta az ingóságokat és azokért bérleti díjat fizetett;

- tényként állapítható meg a becsatolt okiratok alapján az is, hogy a "C" Kft. 2007. évre vonatkozó eszköznyilvántartásában a kiadni kért berendezések a Kft. tulajdonaként nem kerültek feltüntetésre.

A fentebb ismertetett, személyesen "A" által aláírt okiratok külön-külön is, összességükben pedig különösen azt a tényt igazolják, hogy a perbeli berendezéseket a felperes megszerezte, majd azokat az alperesi cégnek használatra - bérleti jogviszony keretében - átengedte. A "C" Kft. nevében a számlák kiállítására "B" - a "A" mint a "C" Kft. ügyvezetője által 2002. december 23-án adott meghatalmazás alapján - kétséget kizáróan jogosult volt. Az utóbb felsorolt két tényből is - az ellenkező bizonyításáig - alappal vonható le következtetés, hogy a "C" Kft. a gépeket a felperesnek leszámlázta, s azokat elidegenítette.

Mindezen körülményt az alperes 2003. decemberétől a perben előterjesztett védekezéséig nem is kérdőjelezte meg.

A fenti tényekkel és az abból levonható jogi következtetésekkel szemben az alperes a berendezéseket eladó "C" Kft., valamint az alperes ügyvezetőjének minőségében eljáró "A" - saját személyére is vonatkoztatandó - tényleges ügyletkötési szándékának hiányára hivatkozott.

A perbeli bizonyítási szabályok szerint - Pp.196 § (1) bek. - a magánokirat az ellenkező bebizonyításáig teljes bizonyítékul szolgál arra, hogy kiállítója az abban foglalt nyilatkozatot megtette, illetőleg elfogadta, vagy magára nézve kötelezőnek ismerte el.

Az idézett jogszabályi rendelkezésből következően mindaddig, amíg az okiratban foglalt nyilatkozatot tevő fél nem bizonyítja, hogy nem volt szándékában a nyilatkozatot megtenni; vagy nem volt tudatában annak, hogy az általa megtett nyilatkozatnak mi a tartalma; avagy hogy a nyilatkozat megtételére a másik fél megtévesztő magatartása miatt kerül sor - az okiratban foglaltak alapján kell a tényállást megállapítani.

Annak a perbeli előadásnak az elfogadása, hogy az alperes ügyvezetője saját személyében, de cégeinek ügyvezetőjeként is, éveken keresztül valós szándék nélkül, élettársában jóhiszeműen megbízva minden megfontolás és akaratlagosság nélkül tette meg fentebb ismertetett okirati nyilatkozatait, csak akkor lett volna lehetséges, ha az ezt alátámasztó bizonyítékok sora zárt logikai rendszert alkotva támasztotta volna alá ezen állítást. Ilyen bizonyítékot azonban az alperes nem szolgáltatott a perben, s ebből következően az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelésének szabályait súlyosan megsértette, mikor önmagában azon körülmény alapján mellőzte a hivatkozott okiratokat, hogy a vételárat "B" az alperes cég számlájáról felvette.

Nem vitás, hogy az oda átutalt 28.200.000,-Ft összeget a "C" Kft. bankszámlájáról az odaérkezés napján személyesen "B" részére kifizették, az alábbi körülményekre figyelemmel azonban ez a - kétségtelenül nem szokványos - fejlemény az ingókra vonatkozó adásvételi szerződés létrejöttét nem cáfolja meg:

"B" mint a "C" Kft. bankszámlája felett rendelkezési jogosultsággal bíró és a 2002. december 23. napján kelt meghatalmazás alapján eljárni jogosult személy, a felperes által

megfizetett vételárát az átutalást követően jogszerűen vehette fel, s ha ezt tette, az a meghatalmazója akarataból történtként értékelendő, különös tekintettel arra is, hogy ezt követően a meghatalmazó és a meghatalmazott még éveken át élettársként és üzlettársként konfliktusmentesen éltek és működtek együtt. A perben nem merült fel adat arra, s ennek bizonyítása az alperes feladata lett volna, hogy a felvett vételárát a meghatalmazott **"B"** kizárólagosan személyes céljaira élet- és üzlettársát megrövidítve használta volna föl.

A pénz (vételár) ekként megvalósult felvételének az okiratokban foglaltakat megdöntő, perdöntő bizonyítékként történő értékelésével az elsőfokú bíróság megsértette a bizonyítékok értékelésének másik alapvető elvét, amely szerint azokat a maguk összességében kell értékelni - Pp.206.§. (1) bek. -, s ezzel sértette az értékelés objektivitásának követelményét is.

A Ptk. 365. §. (1) bekezdése az ingók tulajdonjogának megszerzéséhez megkívánja a dolog birtokba adását is. Ez azonban nemcsak az adott dolog konkrét átadása útján valósulhat meg, hanem történhet akként is, hogy az átruházó a dolgot magánál tartja és azt a továbbiakban egyéb kötelmi jogcímen (pl.: bérlet) használja. (constitutum possessorium). Önmagában tehát az a körülmény, hogy a berendezések, azok megvásárlását követően is a felhasználás helyén (**"Helység" 1**) maradtak és azóta is ott lelhetők fel, a tulajdonjog átszállásnak akadályát nem képezi, téves az elsőfokú bíróság által erre vonatkozóan kifejtett (elfogadott) álláspont.

Összegezve a kifejtetteket : ténszerűen az állapítható meg, hogy a **"C"** Kft. 2002. év végén, 2003. év elején a perbeli berendezéseket a felperes részére értékesítette, az alperes pedig ezeket, mint a felperesi kft. tulajdonában álló berendezéseket bérelte. Az alperes a Ptk. 98. §. és a Ptk. 193. §. (1) bekezdése alapján köteles az ingóságok felperes részére történő kiadására.

Az ítélet tábla a kiadandó ingóságok értékét a perben rendelkezésre álló, és a felek által nem vitatott adatok (számlák) alapján állapította meg.

A fentiekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a kereseti kérelemnek helyt adott.

A fellebbezés eredményre vezetett, így peresztes alperes a Pp. 78. §. (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a feljegyzett első- és másodfokú eljárási illetéket az államnak és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §. alapján megállapított mértékű ügyvédi munkadíjból álló első- és másodfokú perköltséget a felperes részére.

Győr, 2012. június 13. napján

Dr. Zámbo Tamás sk.
a tanács elnöke

. Sarmon Hedvig sk.. Maurer Ádám sk.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó: